

— obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Decyzją C(94) 30436 z dnia 25 listopada 1994 r. Komisja przyznała pomoc z Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego na rzecz programu operacyjnego w regionie Walencji wpisującego się we wspólnotowe ramy wsparcia dla pomocy strukturalnej w regionach Hiszpanii objętych celem nr 1 w latach 1994–1999, której maksymalna kwota wsparcia z EFRR wynosiła 1 207 941 000 ECU. W zaskarżonej w niniejszym postępowaniu decyzji Komisja stwierdza, że doszło do powstania nieprawidłowości dotyczących 23 z 38 rozpatrywanych projektów i zmniejsza uprzednio przyznaną pomoc o 115 612 377,25 EUR.

Na poparcie swej skargi skarżąca podnosi następujące zarzuty:

— naruszenie art. 24 rozporządzenia Rady (EWG) nr 4253/88 z dnia 19 grudnia 1988 r. ⁽¹⁾ ze względu na zastosowanie w zaskarżonej decyzji metody ekstrapolacji, podczas gdy artykuł ten nie przewidywał możliwości ekstrapolacji nieprawidłowości stwierdzonych w konkretnych działaniach w odniesieniu do wszystkich działań podejmowanych w ramach programów operacyjnych finansowanych ze środków finansowych EFRR. Zdaniem skarżącego państwa korekta dokonana przez Komisję w zaskarżonej decyzji pozbawiona jest podstawy prawnej, ponieważ, zgodnie z wyrokiem Trybunału z dnia 6 kwietnia 2000 r. Królestwo Hiszpanii przeciwko Komisji C-443/97 ⁽²⁾ wytyczne Komisji z dnia 15 października 1997 r. dotyczące korekt finansowych netto w ramach stosowania art. 24 rozporządzenia Rady (EWG) nr 4253/88 nie mogą wywoływać skutków prawnych w odniesieniu do państw członkowskich oraz ponieważ ten art. 24 odnosi się jedynie do zmniejszenia pomocy, której ocena potwierdza istnienie nieprawidłowości, a która to zasada zostaje naruszona przy zastosowaniu korekt opartych na ekstrapolacji.

— tytułem ewentualnym, naruszenie art. 24 rozporządzenia (EWG) nr 4253/88 z dnia 19 grudnia 1988 r. w związku z obecnym art. 4 ust. 3 TUE (zasada lojalnej współpracy) z uwagi na zastosowanie korekty opartej na ekstrapolacji, pomimo, iż nie został wykazany niewystarczający charakter systemu zarządzania, kontroli i badań dotyczący zmienionych umów, ponieważ organy zarządzające zastosowały hiszpańskie przepisy, których Trybunał nie uznał za sprzeczne z prawem Unii Europejskiej. Królestwo Hiszpanii uważa, że przestrzeganie prawa krajowego przez organy zarządzające, nawet w przypadku, gdy może doprowadzić do stwierdzenia przez Komisję istnienia konkretnych nieprawidłowości lub naruszeń prawa Unii Europejskiej, nie może stanowić podstawy dla ekstrapolacji z uwagi na niewystarczający charakter systemu zarządzania w przypadku, gdy Trybunał nie uznał prawa stosowanego przez te organy za niezgodne z prawem Unii Europejskiej, a Komisja nie wniosła na podstawie art. 258 TFUE skargi o stwierdzenie uchybienia zobowiązaniom państwa członkowskiego.

— tytułem ewentualnym, naruszenie art. 24 rozporządzenia (EWG) nr 4253/88 z dnia 19 grudnia 1988 r. z uwagi na brak reprezentatywności próby użytej w celu zastosowania korekty finansowej opartej na ekstrapolacji. Należy wyjaśnić w tym względzie, że Komisja dobrała próbę w celu zastosowania ekstrapolacji przy użyciu niewielkiej liczby projektów (38 na 7862), nie uwzględniając wszystkich osi programu operacyjnego, włączając wydatki wycofane uprzednio przez władze hiszpańskie, opierając się na wydatkach zadeklarowanych, a nie na przyznanej pomocy, oraz stosując program informatyczny, który zapewniał poziom zaufania dotyczący tego programu poniżej 85 %. W związku z powyższym Królestwo Hiszpanii uważa, że próba nie spełnia wymogów reprezentatywności niezbędnych dla wykorzystania jej jako podstawy ekstrapolacji.

— przedawnienie postępowania zgodnie z art. 3 rozporządzenia Rady (WE, Euratom) nr 2988/95 z dnia 18 grudnia 1995 r. Królestwo Hiszpanii podnosi wreszcie, że poinformowanie władz hiszpańskich o istnieniu nieprawidłowości (które miało miejsce w lipcu 2004 r. w odniesieniu do większości przypadków nieprawidłowości popełnionych w latach 1997, 1998 i 1999), powinno stanowić moment rozpoczęcia biegu terminu ich przedawnienia, przy zastosowaniu wynoszącego cztery lata okresu przedawnienia przewidzianego w art. 3 rozporządzenia 2988/95 ⁽³⁾.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (EWG) nr 4253/88 z dnia 19 grudnia 1988 r. ustanawiające przepisy wykonawcze do rozporządzenia (EWG) nr 2052/88 w odniesieniu do koordynacji działań pomiędzy, z jednej strony, różnymi funduszami strukturalnymi, i, z drugiej strony, między tymi funduszami a operacjami Europejskiego Banku Inwestycyjnego i innymi istniejącymi instrumentami finansowymi (Dz.U. L 374, s. 1).

⁽²⁾ Rec. s. I-2415.

⁽³⁾ Rozporządzenie Rady (WE, Euratom) nr 2988/95 z dnia 18 grudnia 1995 r. w sprawie ochrony interesów finansowych Wspólnot Europejskich (Dz.U. L 312, s. 1).

Skarga wniesiona w dniu 30 marca 2010 r. — Ben Ri Electrónica przeciwko OHIM — Sacopa (LT LIGHT-THECNO)

(Sprawa T-143/10)

(2010/C 134/78)

Język skargi: hiszpański

Strony

Strona skarżąca: Ben Ri Electrónica, SA (Madryt, Hiszpania) (przedstawiciel: adwokat A. Alejos Cutuli)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Stroną postępowania przed Izbą Odwoławczą była również: Sacopa, SAU [Sant Jaume de Llierca (Girona), Hiszpania]

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności decyzji Czwartej Izby Odwoławczej OHIM i odrzucenie zgłoszenia wspólnotowego znaku towarowego nr 4 520 193;
- obciążenie strony pozwanej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Zgłaszający wspólnotowy znak towarowy: Sacopa, SAU

Zgłoszony wspólnotowy znak towarowy: Graficzny znak towarowy zawierający element słowny „LT” (zgłoszenie nr 4 520 193) dla towarów z klas 7, 9 i 11.

Właściciel znaku lub oznaczenia, na które powołano się w sprzeciwie: Strona skarżąca

Znak lub oznaczenie, na które powołano się w sprzeciwie: Graficzny wspólnotowy znak towarowy nr 13 375 i zarejestrowane w Hiszpanii graficzne znaki towarowe nr 1 719 729 i nr 1 719 730 składające się z zestawienia „L” i „T” wpisanych w okrąg dla towarów z klas 9 i 11.

Decyzja Wydziału Sprzeciwów: Częściowe oddalenie sprzeciwu

Decyzja Izby Odwoławczej: Uchylenie zaskarżonej decyzji i oddalenie sprzeciwu

Podniesione zarzuty: Niewłaściwa wykładnia art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia nr 207/2009 w sprawie wspólnotowego znaku towarowego.

Skarga wniesiona w dniu 29 marca 2010 r. — Space Beach Club przeciwko OHIM — Flores Gómez (SpS space of sound)

(Sprawa T-144/10)

(2010/C 134/79)

Język skargi: hiszpański

Strony

Strona skarżąca: Space Beach Club, SA [San Jorge (Ibiza), Hiszpania] (przedstawiciel: adwokat A. Alejos Cutuli)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Stroną postępowania przed Izbą Odwoławczą był również: Miguel Ángel Flores Gómez (Madryt, Hiszpania)

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności decyzji Drugiej Izby Odwoławczej OHIM i odrzucenie zgłoszenia wspólnotowego znaku towarowego nr 5683693;
- obciążenie strony pozwanej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Zgłaszający wspólnotowy znak towarowy: Miguel Ángel Flores Gómez

Zgłoszony wspólnotowy znak towarowy: Graficzny znak towarowy zawierający element słowny „SPS space of sound” (zgłoszenie nr 5 683 693) dla towarów i usług z klas 9, 35 i 41

Właściciel znaku lub oznaczenia, na które powołano się w sprzeciwie: Strona skarżąca

Znak lub oznaczenie, na które powołano się w sprzeciwie: Zarejestrowane w Hiszpanii graficzne znaki towarowe zawierające element słowny „SPACE” (nr 2 021 783, nr 2 610 677, nr 2 644 838, nr 2 644 839, nr 2 654 511, nr 2 694 428, nr 2 583 870, nr 3 175 742 i nr 4 529 814) dla towarów i usług z klas 9, 25 i 41

Decyzja Wydziału Sprzeciwów: Oddalenie sprzeciwu

Decyzja Izby Odwoławczej: Oddalenie odwołania

Podniesione zarzuty: Niewłaściwa wykładnia art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia nr 207/2009 w sprawie wspólnotowego znaku towarowego.